

Tato diplomová práce se zabývá právní úpravou dovolené. V souvislosti s projednávanou novelou zákoníku práce se jedná o velmi aktuální téma. První stránky diplomové práce jsou věnovány pojmu dovolená, její charakteristice a jejímu účelu, kterým je zejména regenerace pracovní síly. Dále jsou uvedeny prameny právní úpravy dovolené, mezi něž patří zejména významné mezinárodní smlouvy, evropské pracovní právo, ústavní pořádek a vnitrostátní platné právní předpisy. Nemalá část diplomové práce se zabývá historií dovolené od počátků pracovního práva po první zakotvení placené dovolené v právních předpisech až po vydání prvního zákoníku práce z roku 1965 včetně jeho srovnání se současnou právní úpravou.

Nejvýznamnější část práce zkoumá detailně současnou platnou právní úpravu a rozebírá jednotlivá ustanovení části deváté zákoníku práce s názvem dovolená, a to s přihlédnutím k praktickým problémům při jejich aplikaci. Ve třinácti ustanoveních zákoníku práce je obsaženo následující: druhy dovolené, vznik práva na dovolenou za kalendářní rok a její poměrnou část, zákonná výměra dovolené, dovolená za odpracované dny, dodatková dovolená, společná ustanovení o dovolené, pravidla pro čerpání dovolené, náhrada mzdy a platu za dovolenou a krácení dovolené. Teoretický rozbor právní úpravy je doplněn příklady z praxe a porovnáním odlišných přístupů k jejich řešení.

V kapitole deváté této diplomové práce je nastíněna možná právní úprava dovolené v rovině de lege ferenda, která rozhodně není vyčerpána ani po návrhu novely zákoníku práce. Tato novela významně mění celou koncepci dovolené, když při výpočtu práva na dovolenou vychází z týdenní pracovní doby, výměru dovolené počítá v hodinách a dále ruší dovolenou za odpracované dny a krácení dovolené za omluveně zameškané směny. V závěru diplomové práce se nachází porovnání a hodnocení jednotlivých ustanovení novely v kontextu současné právní úpravy dovolené.